

Nr 381.

Av herrar Jonsson i Skedsbygd och Onsjö, om viss ändring i grunderna för tilläggsbidrag till vissa statsunderstödda torrlägningsföretag.

I enlighet med riksdagens beslut har Kungl. Maj:t den 12 april 1946 utfärdat kungörelse angående tilläggsbidrag till vissa statsunderstödda torrlägningsföretag.

Av denna kungörelse framgår bl. a. att till torrlägningsföretag, till vilka bidrag från avdikningsanslaget beviljats före den 1 juli 1946 och vilka ej påbörjats eller blivit till väsentlig del utförda före sagda dag, tilläggsbidrag kunna beviljas.

På grund av i 1 § tredje stycket angivna bestämmelser kunna företag, för vilka kostnadsberäkning upprättats före den 1 juli 1946, men till vilka statsbidrag på grund av medelsknapphet ej kunnat beviljas före nämnda datum, icke erhålla tilläggsbidrag. Dessa bidrag ha tillkommit för att utgöra en kompensation för kostnadsstegringar efter kostnadsförslagets upprättande och borde följaktligen icke sammankopplas med tiden för beviljandet av statsbidrag. Det synes då mera skäligt att tiden för förslagets upprättande vore avgörande för huruvida tilläggsbidrag skulle utgå eller ej. Sistnämnda tidpunkt är ju helt beroende av när lantbruksstyrelsen med hänsyn till medelstillgången kan bevilja bidraget i fråga.

Ett exempel kan anföras: Förslag till ett torrlägningsföretag uppgjordes år 1945. På grund av medelsknapphet kunde lantbruksstyrelsen ej bevilja statsbidrag från statens avdikningsanslag förr än den 1 juni 1949. På grund av bl. a. brist på arbetskraft kunde arbetet ej påbörjas före år 1950, då det helt utfördes. Givetvis stego arbetskostnaderna avsevärt under tiden mellan år 1945, då kostnadsförslaget uppgjordes, till år 1950, då arbetet utfördes, men på grund av gällande bestämmelser kunde ej tilläggsbidrag beviljas. Flera liknande exempel föreligga.

Det synes därför skäligt att ändring av nämnda kungörelse kommer till stånd, så att tilläggsbidrag kan utgå även för sådana företag för vilka statsbidrag beviljats efter den 1 juli 1946 på grundval av dessförinnan upprättade kostnadsförslag.

Detta kan anses vara så mycket mera motiverat, som kostnadsstegringarna blivit så mycket mera framträdande de senaste åren.

Bristen på tillgänglig arbetskraft medverkar i många fall till att planerade arbeten icke kunna utföras inom beräknad tid.

Det synes även lämpligt att tiden för erhållande av tilläggsbidrag blir beroende av tiden för kostnadsförslagets uppgörande och icke såsom nu med tiden för statsbidragets utanordnande. Med nuvarande medelsknapphet på

detta område förflyta i regel flera år mellan kostnadsförslagets upprättande och beslutet om tilldelning av statsbidrag.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i 1 § tredje stycket i kungörelsen av den 12 april 1946, att tilläggsbidrag kan beviljas även till företag för vilka *plan och kostnadsförslag* upprättats före den 1 januari 1949, eller om detta icke kan bifallas i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i nämnda kungörelse, som i motionen närmare motiveras.

Stockholm den 26 januari 1951.

Arvid Jonsson

i Skedsbygd.

J. Onsjö.
